YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIMEN TUOMIO (kuudes jaosto)

16 päivänä lokakuuta 2003 *

Asiassa C-423/01,

jonka Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse (Saksa) on saattanut EY 234 artiklan nojalla yhteisöjen tuomioistuimen käsiteltäväksi saadakseen tässä kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevassa asiassa

Emil Färber GmbH & Co.

vastaan

Stadt Neustadt/Weinstrasse

ennakkoratkaisun direktiiveissä 89/662/ETY, 90/425/ETY, 90/675/ETY ja 91/496/ETY tarkoitettujen eläinlääkärintarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta 29 päivänä tammikuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/73/ETY (EYVL L 32, s. 14), sellaisena kuin se on muutettuna ja kodifioituna 26.6.1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, s. 1), liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toisen alakohdan tulkinnasta.

* Oikeudenkäyntikieli: saksa.

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto),

toimien kokoonpanossa: jaoston puheenjohtaja J.-P. Puissochet sekä tuomarit R. Schintgen (esittelevä tuomari), C. Gulmann, V. Skouris ja N. Colneric,

julkisasiamies: P. Léger,
kirjaaja: johtava hallintovirkamies M.-F. Contet,

ottaen huomioon kirjalliset huomautukset, jotka sille ovat esittäneet

— Emil Färber GmbH & Co., edustajanaan Rechtsanwalt M. Stephani,

— Ruotsin hallitus, asiamiehenään A. Kruse,

— Euroopan yhteisöjen komissio, asiamiehenään G. Braun,

ottaen huomioon suullista käsittelyä varten laaditun kertomuksen,

kuultuaan Emil Färber GmbH & Co:n, edustajinaan Rechtsanwalt M. Stephani ja Rechtsanwalt L. Liebenau, Ruotsin hallituksen, asiamiehenään A. Falk, ja Euroopan yhteisöjen komission, asiamiehenään G. Braun, 21.11.2002 pidetyssä istunnossa esittämät suulliset huomautukset,

kuultuaan julkisasiamiehen 27.2.2003 pidetyssä istunnossa esittämän ratkaisuehdotuksen,

on antanut seuraavan

tuomion

1 Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse on esittänyt yhteisöjen tuomioistuimelle 30.7.2001 tekemällään päätöksellä, joka on saapunut yhteisöjen tuomioistuimeen 26.10.2001, EY 234 artiklan nojalla kaksi ennakkoratkaisukysymystä direktiiveissä 89/662/ETY, 90/425/ETY, 90/675/ETY ja 91/496/ETY tarkoitettujen eläinlääkärintarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta 29 päivänä tammikuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/73/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna ja kodifioituna 26.6.1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/43/EY (EYVL L 162, s. 1; jäljempänä direktiivi 85/73/ETY), liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toisen alakohdan tulkinnasta.

2 Nämä kysymykset on esitetty asiassa, jossa asianosaisina ovat Färber GmbH & Co. (jäljempänä Färber) ja Stadt Neustadt/Weinstrasse ja joka koskee sellaisten maksujen perintää, joita Stadt Neustadt/Weinstrasse on vaatinut Färberiltä tämän omistamassa leikkaamossa suoritetuista lihan terveystarkastuksista ja -valvonnasta.

Asiaa koskevat oikeussäännöt

Yhteisön lainsäädäntö

3 Tarkoituksena edistää yhteisön sisäistä tuoreen lihan kauppaa lähennetään yhteisön sisäisen kaupan edistämiseksi terveyttä koskevista vaatimuksista tuoreen

lihan tuotannossa ja markkinoille saattamisessa 26 päivänä kesäkuuta 1964 annetulla neuvoston direktiivillä 64/433/ETY (EYVL 1964, 121, s. 2012), sellaisena kuin se on kodifioituna 29.7.1991 annetulla neuvoston direktiivillä 91/497/ETY (EYVL L 268, s. 69) ja sellaisena kuin se on muutettuna 22.6.1995 annetulla neuvoston direktiivillä 95/23/EY (EYVL L 243, s. 7; jäljempänä direktiivi 64/433/ETY), terveyttä koskevia jäsenvaltioiden säännöksiä ja sillä pyritään erityisesti yhdenmukaistamaan lihaa koskevat terveysvaatimukset teurastamoissa ja leikkaamoissa sekä varastoinnin ja kuljetuksen aikana (ks. direktiivin 64/433/ETY toinen, kolmas ja neljäs perustelukappale).

4 Direktiivin 64/433/ETY 2 artikla kuuluu seuraavasti:

"Tässä direktiivissä tarkoitetaan:

— —

k) 'laitoksella' hyväksyttyä teurastamoa, hyväksyttyä leikkaamoa tai hyväksyttyä kylmävarastoa tai yksikköä, jossa on useita tällaisia laitoksia,

— — "

5 Direktiivin 64/433/ETY 3 artiklan 1 kohdan A ja B alakohdassa säädetään muun muassa, että jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että teurastus ja leikkaaminen tapahtuvat hyväksytyissä teurastamoissa ja leikkaamoissa sekä sellaisten sääntöjen ja terveysvaatimusten mukaisesti, jotka määritellään tarkemmin saman direktiivin liitteessä I.

6 Niiden kilpailun vääristymien ehkäisemiseksi, jotka voivat aiheutua eri jäsenvaltioiden välisistä eroavuuksista terveystarkastusten ja -valvonnan rahoittamisen alalla, säädetään direktiivissä 85/73/ETY kyseisten tarkastusten ja kyseisen valvonnan rahoitusta koskevista yhdenmukaistetuista säännöistä (ks. direktiivin 96/43/EY viides ja seitsemäs perustelukappale).

7 Tätä tarkoitusta varten direktiivin 85/73/ETY 1 artiklassa säädetään erityisesti, että jäsenvaltioiden on huolehdittava, että ne kantavat direktiivin liitteessä A määrättyjä yksityiskohtaisia sääntöjä noudattaen yhteisön maksun mainitussa liitteessä tarkoitettujen tuotteiden tarkastuksista ja valvonnasta aiheutuvista kustannuksista.

8 Direktiivin 85/73/ETY 5 artiklan 1 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Yhteisön maksut vahvistetaan siten, että ne kattavat kustannukset, joita toimivaltaiselle viranomaiselle aiheutuu

— tarkastusyksikön palkka- ja sosiaalikustannuksista,

— tarkastusten ja valvonnan toteuttamiseen liittyvistä hallintomenoista, jollaisina voidaan pitää tarkastajien jatkuvasta koulutuksesta aiheutuvia kustannuksia,

1, 2 ja 3 artiklassa tarkoitettujen tarkastusten ja valvonnan täytäntöön panemiseksi."

9 Direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevassa I luvussa vahvistetaan direktiivin 5 artiklan 1 kohdan mukaisesti muun muassa direktiivin 64/433/ETY soveltamisalaan kuuluvaan lihaan sovellettavat maksut. Mainitussa I luvun 1 kohdassa vahvistetaan siten eläinlajeittain teurastustoimenpiteisiin liittyvinä tarkastusmaksuina kannettavat kiinteät maksut.

10 Direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevan I luvun 2 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Tarkastuksista ja valvontatoimista, jotka liittyvät direktiivin 64/433/ETY 3 artiklan 1 kohdan B alakohdassa sekä direktiivin 71/118/ETY 3 artiklan 1 kohdan B alakohdassa tarkoitettuihin leikkaamistoimenpiteisiin, veloitetaan

a) joko kiinteämääräisenä lisäämällä 3 ecun kiinteä maksu tonnilta leikkaamoon tulevaan lihaan.

Tämä maksu lisätään 1 kohdassa tarkoitettuihin maksuihin;

b) tai todelliset tuntiveloitukseen perustuvat tarkastuskulut.

Jos leikkaamistoimenpiteet suoritetaan laitoksessa, josta liha saadaan, vähennetään 1 kohdassa tarkoitetuista maksuista enintään 55 prosenttia.

Jäsenvaltion, joka valitsee tuntiveloituksen, on voitava osoittaa komissiolle, että todellisia kustannuksia ei voida kattaa a alakohdassa tarkoitetun maksun kantamisella."

11 Direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevan I luvun 4 ja 5 kohdassa säädetään seuraavaa:

"4. Jäsenvaltiot voivat korkeampien kustannusten kattamiseksi

a) korottaa tietyn laitoksen osalta 1 ja 2 kohdan a alakohdassa tarkoitettuja kiinteitä maksuja.

Edellytykset, jotka tätä varten on täytettävä, voivat 5 kohdan a alakohdassa säädetyn edellytyksen lisäksi olla seuraavat:

— korkeammat tarkastuskustannukset, jotka johtuvat teuraseläinten erityisestä epäyhdenmukaisuudesta iän, koon, painon tai terveydentilan suhteen,

— tarkastushenkilöstön odotusaikojen ja muun toimettomanaoloajan pidentyminen laitoksen eläintoimitusten riittämättömän suunnittelun vuoksi tai teknisten puutteiden tai vikojen vuoksi, esimerkiksi vanhoissa laitoksissa,

— usein toistuvat viivästymiset teurastuksen suorittamisessa, esimerkiksi jos teurastushenkilöstöä ei ole riittävästi, mistä seuraa, että tarkastushenkilöstöä käytetään vähemmän,

— erityisistä siirtymisajoista johtuvat korkeammat kustannukset,

— ajanhukka, joka johtuu tarkastushenkilöstöstä riippumattomista teurastusaikojen usein toistuvista muutoksista,

— usein toistuvat keskeytykset teurastuksessa, jotka johtuvat välttämättömistä puhdistus- ja desinfiointitoimenpiteistä,

— sellaisten eläinten tarkastaminen, jotka omistajan pyynnöstä teurastetaan muulloin kuin tavanomaisina teurastusaikoina.

Keskimääräiseen kiinteään maksuun tehtävät korotukset riippuvat katettavien kustannusten tasosta;

b) tai kantaa tosiasiallisesti aiheutuneet kustannukset kattavan maksun.

5. Jäsenvaltiot, joissa palkkakustannukset, laitosten rakenne ja eläinlääkäreiden ja terveystarkastajien suhde poikkeavat yhteisön keskiarvoista, jotka on otettu perustaksi 1 ja 2 kohdan a alakohdassa vahvistettujen kiinteiden maksujen laskemiseen, saavat poikkeuksellisesti alentaa niitä vastaamaan todellisia tarkastuskustannuksia

a) yleisesti, jos elinkustannuksissa ja palkkakustannuksissa on erityisen huomattavia eroja;

b) tiettyjen laitosten osalta, jos seuraavat edellytykset täyttyvät:

— päivittäisten teurastusten vähimmäismäärän perusteella on mahdollista suunnitella asianmukaisen tarkastushenkilöstön oikea käyttäminen,

— teurastettujen eläinten määrän on pysyttävä vakaana siten, että on mahdollista eläintoimituksia suunnittelemalla käyttää tarkastushenkilöstöä järkevällä tavalla,

— laitoksen toiminnan on oltava tarkasti järjestetty ja suunniteltu ja teurastukset on tehtävä nopeasti, jolloin tarkastushenkilöstö voi toimia parhaalla mahdollisella tavalla,

— tarkastushenkilöstöllä ei saa olla odotus- tai muita toimettomanaoloaikoja,

— on varmistettava, että teuraseläimet ovat mahdollisimman yhtenäisiä iältään, kooltaan, painoltaan ja terveydentilaltaan.

Näiden poikkeusten soveltaminen ei saa missään tapauksessa johtaa 1 kohdan ja 2 kohdan a alakohdassa olevien maksujen alentamiseen yli 55 prosentilla."

Kansallinen lainsäädäntö

12 Fleischhygienegesetzin (laki lihahygieniasta), joka on annettu 8.7.1993, sellaisena kuin se on muutettuna 17.7.1996 annetulla lailla (BGBl. 1996 I, s. 991), 24 §:ssä säädetään seuraavaa:

"1. Tämän lain ja sen täytäntöönpanemiseksi annettujen säännösten mukaisista viranomaisten toteuttamista toimista kannetaan niiden kustannukset kattavat maksut.

2. Edellä 1 momentin mukaisesti maksuvelvollisuuden aiheuttavat toimet määritellään osavaltioiden lainsäädännössä. Maksut lasketaan lihan terveystarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta annettujen Euroopan yhteisöjen oikeussäännösten mukaisesti — — ."

13 Direktiivi 85/73/ETY on saatettu osaksi Rheinland-Pfalzin osavaltion oikeusjärjestystä 17.12.1998 annetulla Landesgesetz zur Ausführung fleisch- und geflügelfleischhygienerechtlicher Vorschriften (tuoreen lihan ja siipikarjalihan

hygienialainsäädännön voimaansaattamisesta annettu osavaltion laki, GVBl. 1998, s. 422) ja 17.2.1999 annetulla Landesverordnung über die Gebühren und Auslagen für Untersuchungen und Hygienekontrollen nach fleisch- und geflügelfleischhygienerechtlichen Vorschriften (tuoreen lihan ja siipikarjanlihan terveystarkastuksista ja -valvonnasta perittävistä maksuista ja kustannuksista annettu osavaltion asetus, GVBl. 1999, s. 32; jäljempänä osavaltion asetus).

14 Osavaltion asetuksen 1 §:n 1 momentin 3 kohdan ja sen liitteessä olevan 3 osan 6.3 kohdan mukaan "hyväksytyissä leikkaamoissa suoritetuista tarkastuksista ja valvonnasta mukaan lukien merkinnöistä ja todistuksen antamisesta jokaiselta tonnilta toimitettua luullista lihaa kohden, joka on tarkoitettu leikattavaksi", kannetaan maksu, jonka määrä on ajanjaksoksi 1.1.1999—31.12.1999 5,76 Saksan markkaa (DEM) ja joka vastaa ennakkoratkaisua pyytäneen tuomioistuimen mukaan 3:a ecua kyseisenä ajanjaksona voimassa olleen muuntokertoimen mukaan laskettuna.

15 Osavaltion asetuksen liitteessä olevan 3 osan 6.4 kohdassa säädetään seuraavaa:

"Jos viranomaiset suorittavat 6 kohdan mukaiset toimenpiteet laitoksessa, josta liha saadaan, on 6.1—6.3 kohdassa tarkoitettuja maksuja vähennettävä vastaavasti, kuitenkin enintään 55 prosenttia."

Pääasia ja ennakkoratkaisukysymykset

16 Färber toimii hyväksyttynä leikkaamona Neustadt/Weinstrassen (Saksa) kaupungissa. Samassa rakennuksessa toimii Schlachthof-Betriebs-GmbH -nimisen

yhtiön, joka on Färberistä oikeudellisesti erillinen yhtiö, teurastamo, joka toimittaa sille osan sen leikkaamossa leikkaamasta lihasta.

17 Neustadt/Weinstrassen kaupunki vaati Färberiä suorittamaan vuonna 1999 leikkaamossa suoritetuista terveystarkastuksista ja -valvonnasta osavaltion asetuksen 1 §:n 1 momentin 3 kohdan ja sen liitteessä olevan 3 osan 6.3 kohdan mukaisesti määräytyviä maksuja.

18 Koska maksujen määrää koskeva oikaisuvaatimus hylättiin, Färber nosti päätöksen kumoamiseksi Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrassessa kanteen, jossa se väitti, että osa yrityksen leikkaamasta lihasta oli peräisin samassa rakennuksessa sijaitsevasta Schlachthof-Betriebs-GmbH:n teurastamosta ja että sen vuoksi lihan tarkastuksesta perittyjä maksuja tulisi vähentää tätä lihamäärää vastaavalta osalta 55 prosentilla osavaltion asetuksen 1 §:n 1 momentin 3 kohdan ja liitteessä olevan 3 osan 6.4 kohdan mukaisesti. Vaatimuksensa tueksi Färber esitti myös, että sen leikkaamoa ja kyseistä teurastamoa on pidettävä yhtenä ainoana direktiivin 64/433/ETY 2 artiklan k alakohdassa tarkoitettuna laitoksena.

19 Neustadt/Weinstrassen kaupunki vastusti tätä perustelua, koska sen mukaan teurastamoa ja leikkaamoa voidaan pitää asiaa kannalta merkityksellisessä yhteisön lainsäädännössä tarkoitetulla tavalla yhtenä samana laitoksena vain silloin, kun niitä hyödyntää sama luonnollinen henkilö tai oikeushenkilö.

20 Koska Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrasse katsoi näin ollen, että sen käsiteltäväksi saatetun riidan ratkaisu riippuu direktiivin 85/73/ETY liitteessä A

olevan I luvun 2 kohdan toisen alakohdan tulkinnasta, se päätti lykätä asian käsittelyä ja esittää yhteisöjen tuomioistuimelle seuraavat ennakkoratkaisukysymykset:

"1) Onko direktiivin 85/73/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 96/43/EY, liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toista alakohtaa, tulkittava siten, että 'laitoksena, josta liha saadaan', on pidettävä myös laitosta, joka tosin sijaitsee samassa rakennuksessa kuin leikkaamo mutta jonka omistaja on kuitenkin toinen luonnollinen tai oikeushenkilö kuin kyseisen leikkaamon omistaja?

2) Mitkä kriteerit ovat ratkaisevia maksujen saajan päätökselle siitä, missä laajuudessa se myöntää edellä mainitun direktiivin liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn vähennyksen, joka voi olla enintään 55 prosenttia?

Voidaanko tältä osin ottaa erityisesti huomioon terveystarkastusten ja -valvonnan suorittavan henkilökunnan ajansäästöt myös silloin, kun kyseinen maksu on edellä mainitun direktiivin liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa tarkoitettu kiinteä maksu?

Jos ensimmäiseen kysymykseen vastataan myöntävästi, voidaanko maksun vähentämisessä ottaa lisäksi huomioon se, että samassa rakennuksessa sijaitsevat laitokset kuuluvat oikeudellisesti eri omistajille, ja saako tämä periaatteessa johtaa siihen, että näissä tapauksissa vähennyksen määrä on pienempi kuin niissä tapauksissa, joissa teurastamo ja leikkaamo sijaitsevat samassa rakennuksessa ja lisäksi niiden osalta omistajana on sama luonnollinen tai oikeushenkilö?"

Ensimmäinen ennakkoratkaisukysymys

21 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy ensimmäisellä kysymyksellään pääasiallisesti, onko direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toista alakohtaa tulkittava siten, että mainitussa säännöksessä tarkoitettua vähennystä lihan leikkaamistoimenpiteisiin liittyvistä terveystarkastuksista ja valvontatoimista perittävistä maksuista sovelletaan myös silloin, kun samassa rakennuksessa sijaitsevan leikkaamon ja laitoksen, josta lihat saadaan, omistajina on kaksi eri luonnollista tai oikeushenkilöä.

22 Jotta voidaan vastata tähän kysymykseen, on todettava, että direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toisen alakohdan sanamuoto ei sisällä mitään ehtoa tai rajoitusta, jonka nojalla sitä voitaisiin soveltaa vain silloin, kun leikkaamo ja teurastamo, josta lihat saadaan, kuuluvat samalle luonnolliselle tai oikeushenkilölle.

23 Toisaalta se seikka, että mainittua vähennystä sovelletaan silloin, kun leikkaamo ja laitos, josta lihat saadaan, eivät kuulu samalle luonnolliselle tai oikeushenkilölle, ei mitenkään voi vaikuttaa direktiivin 85/73/ETY tavoitteeseen, jolla pyritään, kuten tämän tuomion 6 kohdasta käy ilmi, niiden kilpailun vääristymien ehkäisemiseen, jotka voivat aiheutua eri jäsenvaltioiden välisistä eroavaisuuksista terveystarkastusten ja -valvonnan rahoittamisen alalla.

24 Tämän tavoitteen toteuttaminen päinvastoin helpottuu, kun tämän vähennyksen saaminen ei riipu niiden leikkaamoiden, joissa leikkaamistoimenpiteet suoritetaan, ja niiden laitosten, joista lihat saadaan, omistussuhteista.

25 Näin ollen on ensimmäiseen ennakkoratkaisukysymykseen vastattava, että direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toista alakohtaa on tulkittava siten, että lihan leikkaamistoimenpiteisiin liittyvistä terveystarkastuksista ja valvontatoimista perittävistä maksuista myönnettävää vähennystä sovelletaan myös silloin, kun samassa rakennuksessa sijaitsevan leikkaamon ja laitoksen, josta lihat saadaan, omistajina on kaksi eri luonnollista tai oikeushenkilöä.

Toinen ennakkoratkaisukysymys

26 Ennakkoratkaisua pyytänyt tuomioistuin kysyy toisella kysymyksellään pääasiallisesti, mitkä kriteerit ovat ratkaisevia, kun lihan leikkaamistoimenpiteisiin liittyvistä terveystarkastuksista ja valvontatoimista perittävien maksujen saaja määrittää edellä mainitun direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toisessa alakohdassa säädetyn vähennyksen määrän.

27 Nimenomaisen maininnan puuttuessa direktiivistä 85/73/ETY on kiinnitettävä huomio direktiivin systematiikkaan vastattaessa toiseen kysymykseen.

28 Tältä osin on ensimmäiseksi todettava, että direktiivin 85/73/ETY 5 artiklan 1 kohdan mukaan maksujen, joista siinä säädetään, on tarkoitus kattaa kustannukset, joita aiheutuu toimivaltaiselle viranomaiselle tarkastusyksikön palkka- ja sosiaalikustannuksista sekä tarkastusten ja valvonnan toteuttamiseen liittyvistä hallintomenoista.

29 Näin ollen on todettava, että direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toisen alakohdan nojalla myönnettävän vähennyksen määrän on oltava riippuvainen niistä tarkastushenkilökunnan palkka- ja sosiaalikustannuksissa sekä tarkastuksiin ja valvontaan liittyvissä hallintomenoissa toteutuneista säästöistä, jotka johtuvat siitä, että leikkaamistoimenpiteet tapahtuvat samassa laitoksessa, josta lihat saadaan.

30 Tältä osin on erityisesti todettava, että direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevan I luvun 5 kohdan mukaan kiinteiden maksujen, joista säädetään I luvun 1 kohdan ja 2 kohdan ensimmäisen alakohdan a alakohdassa, vähennyksenä otetaan huomioon se, että tarkastushenkilöstöllä ei ole odotus- tai muita toimettomanaoloaikoja.

31 Lisäksi, koska direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toisen alakohdan nojalla myönnettävän vähennyksen määrä riippuu niistä palkka- ja sosiaalikustannuksissa sekä tarkastus- ja valvontatoimiin liittyvissä hallintomenoissa toteutuneista todellisista säästöistä, jotka johtuvat siitä, että leikkaamistoimenpiteet suoritetaan samassa laitoksessa, josta lihat saadaan, lisävähennykseen ei oikeuta yksinomaan se seikka, että tämä laitoksen ja leikkaamon omistaja on eri luonnollinen tai oikeushenkilö.

32 Edellä esitetyt perustelut huomioon ottaen toiseen kysymykseen on vastattava, että direktiivin 85/73/ETY liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toisen alakohdan mukaisen vähennyksen määrä on riippuvainen niistä tarkastushenkilökunnan palkka- ja sosiaalikustannuksissa sekä tarkastus- ja valvontatoimiin liittyvissä hallintomenoissa toteutuneista säästöistä, jotka johtuvat siitä, että leikkaamistoimenpiteet tapahtuvat samassa laitoksessa, josta lihat saadaan.

Oikeudenkäyntikulut

33 Yhteisöjen tuomioistuimelle huomautuksensa esittäneille Ruotsin hallitukselle ja komissiolle aiheutuneita oikeudenkäyntikuluja ei voida määrätä korvattaviksi. Pääasian asianosaisten osalta asian käsittely yhteisöjen tuomioistuimessa on välivaihe kansallisessa tuomioistuimessa vireillä olevan asian käsittelyssä, minkä vuoksi kansallisen tuomioistuimen asiana on päättää oikeudenkäyntikulujen korvaamisesta.

Näillä perusteilla

YHTEISÖJEN TUOMIOISTUIN (kuudes jaosto)

on ratkaissut Verwaltungsgericht Neustadt an der Weinstrassen 30.7.2001 tekemällään päätöksellä esittämät kysymykset seuraavasti:

1) **Direktiiveissä 89/662/ETY, 90/425/ETY, 90/675/ETY ja 91/496/ETY tarkoitettujen eläinlääkärintarkastusten ja -valvonnan rahoittamisesta 29 päivänä tammikuuta 1985 annetun neuvoston direktiivin 85/73/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna ja kodifioituna 26.6.1996 annetulla neuvoston direktiivillä 96/43/EY, liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toista**

alakohtaa on tulkittava siten, että siinä säädettyä lihan leikkaamistoimenpiteisiin liittyvistä terveystarkastuksista ja valvontatoimista perittävistä maksuista myönnettävää vähennystä sovelletaan myös silloin, kun samassa rakennuksessa sijaitsevan leikkaamon ja laitoksen, josta lihat saadaan, omistajina on kaksi eri luonnollista tai oikeushenkilöä.

2) **Direktiivin 85/73/ETY, sellaisena kuin se on muutettuna ja kodifioituna direktiivillä 96/43/EY, liitteessä A olevan I luvun 2 kohdan toisen alakohdan mukaisen vähennyksen määrä on riippuvainen niistä tarkastushenkilökunnan palkka- ja sosiaalikustannuksissa sekä tarkastuksiin ja valvontatoimiin liittyvissä hallintomenoissa toteutuneista säästöistä, jotka johtuvat siitä, että leikkaamistoimenpiteet tapahtuvat samassa laitoksessa, josta lihat saadaan.**

Puissochet Schintgen Gulmann

Skouris Colneric

Julistettiin Luxemburgissa 16 päivänä lokakuuta 2003.

R. Grass

kirjaaja

V. Skouris

presidentti